



585711
DECISIO

S. ROTÆ ROMANÆ

Coram R. P. D.

MELTIO

IN CAUSA

^{modi}
Tiburtina Castri S. Angeli.

Luna 18. Iunij 1646.



ROMÆ, Ex Typographia Reu. Cam. Apost. M.DC.XLVII.
Deinde PARMAE, Ex Typographia Erasmi de Viochis.
M. DC. LIV.

Superiorum Permissu.

11/23

DECEMBER

1870

1870

1870

1870

1870

1870



1870

1870

1870

1870



ASTRVM, de quo agitur possederunt Alphonfina Medicea, aliq;
DD. de Medicis, & subindè Alexander Dux Florentiæ, ac Hip-
politus Card. Medicis, quo defuncto anno 1538. DD. Franci-
scus, & Hieronymus fratres de Vrsinis d. Castri possessionem
inuaferunt Summario Sereniss. D. Ducis Parmæ num. 1.

Orta igitur controuersia inter d. Alexandrū, & prædictos fratres
de Vrsinis sel. rec. Paulus II. Lademitanda scandala possessionem
eiusdem Castri ad se auocauit, causaq; commissa ad sibi referen-
dum celeberrimo Iuriconsulto Petro Paulo Parisio tunc A. C.

& mox defuncto d. Alexandro Duce, Madama Margarita ab Austria eius Vxor reli-
cta prosequuta est litem pro suis iuribus dotalibus, & ad relationem d. Parisij obti-
nuir ab ipso Paulo III. Sententiam fauorabilem in possessorio, imposito DD. de
Vrsinis perpetuo silentio, ac reseruato iure cuiuslibet partium impolterum prosequen-
di super proprietate Sum. D. Ducis Parmæ num. 2.

Ab indè citra nempe ab anno 1539. siluit causa, donec Paulus Iordanus senior de Vr-
sinis obtinuit de anno 1580. committi bo. me. Blanchetto causam restitutionis, ac
recuperationis eiusdem Castri, & anno 1581. ad laudandam eius intentionem fuit
productum quoddam sumptum, quo dicebatur sub die 10. Maij 1504. Ioannem Ior-
danum patrē Hieronymi dedisse insolutum, & in defalcationem debiti ascendentis
ad ducat. 63936. Heredibus DD. Petri, & Laurentij de Medicis fructus Castri Casani,
ac Ferrerie loci Galeriz taxatos in ducatis 720. Alphonfinæ verò Mediceæ creditri-
ci ducatorum 25000. redditus dicti Castri S. Angeli calculatos ad taxationem ducato-
rum 480. quolibet anno, eandemq; Alphonfinam huiusmodi dationem postmo-
do ratificasse; Sumptum autem erat subscriptum ab Antonio Roccho de Braccia-
no, afferente se ita iocuisse in notis, & rogatibus q. Ios. Francisci sui Patris Sum. Ex-
cellentissimi D. Ducis Bracciani, secunde positionis num. 4.

De Anno 1582. coram d. bo. me. Blanchetto fuit dubitatum, An d. sumptum esset in
forma probanti, & sub die 19. Martij eiusdem anni, vt apparet ex Sum. d. Sereniss. D.
Ducis Parmæ num. 3. fuit resolutum, quod in primis, & ante omnia exhiberetur Ori-
ginale, quo exhibitio, & post emissam protestationem ad instantiam Madamæ Mar-
gheritz super illius ocularibus defectibus per eundem Blanchettum consignato
Notario causæ cum ordine diligenter retinendæ, & parti non restituendæ, donec ali-
ter fuerit ordinatum d. Sum. num. 5. Disputatum fuit, An iura ex aduerso producta,
quorum originalia ostendantur Dominis, & afferatur in Rota essent in forma pro-
banti, Et sub die 15. Nouembris 1582. d. Sum. num. 6. coram Lancellotto, vt iulsec-
to in locum Blanchetti, fuit responsum non esse in forma probanti, adeoq; Domi-
nis visum etiam fuerit ex parte DD. de Vrsinis petentium dilationem ad proban. iura
esse authentica, fateri ex iis, quæ erant in actis eorum intentione non esse fundatā.

Produxerunt igitur DD. Vrsini de anno 1583. aliam scripturā, continentem prædictā
assignationem, quæ dicebatur rogata, & subscripta per Franciscum Piccium de Pi-
scia, & in ultimo folio rupto dicebatur extare etiam subscriptio prædicti Ios. Franci-
sci Rocchi, & post huiusmodi productionem siluerunt usque ad annum 1595.

Quo anno ex parte D. Virginij Vrsini fuit exhibita quarta scriptura continens præten-
sā ratificationem factam de anno 1504. a filiis Petri de Medicis, quæ licet allegaretur
rogata in Vrbe a d. Notario de Bracciano, & Francisco de Piscia, nec reperiretur in
aliquo Archivio ipsius Urbis, dicebatur reperta in Archivio Florentino, & exinde
extracta anno 1583. At Rota resoluit originale esse transportandum ad Curiam, &
quatenus id non posset alioquin fore decernendas litteras compulsores cum om-
nibus causis opportunis d. Sum. num. 9.

Verum quia transportatio obtineri nō potuit, expedita proinde compulsores, & delato
ad Vrhem processu, fuit postea dubitatum die 2. Iunii 1587. An scriptura producta
anno 1583. esset in forma probanti, & Domini ordinari, videri, An ad effectum reco-
gnitionis esset demendū tempus litis motæ, Quo dubio proposito pro maiori parte



Dominorum coram eodem Cardinali Lancelotto sub die 11. Januarij 1592. affirmatiue fuit responsum, vt apparet ex decis. 822. part. 4. d. 1176.

Reassumpta deinde disputatione de anno 1640. coram R.P.D. meo Peutingerio contra Sereniss. Odoardum presentem Ducem Parmæ, & proposito eodem dubio sub 6. Iunij 1641. & 7. Februarij 1642. Domini recesserunt a d. decis. 822.

Sub die verò 12. Maij 1642. coram eodem R.P.D. meo Peutingerio fuit etiam dubitatum. An d. Instrumentum rogatum de anno 1504. esset in forma probanti, & informant tantum eodem Excellentiss. D. Duce Bracciani, affirmatiue fuit responsum; Postea verò idem Dux Bracciani obtinuit disputari dubium, An ipsi esset danda reintegratio, & sub 27. Iunij 1642. affirmatiuam pariter DD. fuerunt amplexi resolutionem, & in eiusdem D. Ducis Bracciani fauorem fuit deinde relaxatum, & expeditum mandatum de reintegrando. Commissa postmodum mihi causa appellationis a sententia reintegrationis cum clausula *Consilio de re indicata*, vel quod alias executioni locus sit, & sub hac die proposito dubio iuxta formam d. commissionis, quoad vtramque partem fuit per Dominos negatiue responsum.

Regulare namque est sententiam nullam, & iniustam non transire in iudicatum, l. si expressum, vbi gl. Bart. & alij ff. de appell. Abb. in c. Inter ceteras de re indic. Menoch. de arbit. lib. 2. cas. 484. num. 8. & de presumpt. lib. 1. presumpt. 79. nu. 4. Rimin. iun. conf. 699. nu. 20. Surd. conf. 61. nu. 53. Mandell. conf. 776. nu. 20. vers. & ridiculi est dicere, Mart. conf. 41. nu. 12. Rot. dec. 339. nu. 1. coram Papa Greg. XV. Nec esse executioni demandandam, l. si cum nulla ff. de re indic. l. 2. C. de adic. din. Adrian. coll. Bart. in l. 1. C. de execut. rei indic. Bald. in Auth. qua supplicatio C. de precib. Imper. offerenti. Mandell. conf. 766. nu. 6. Surd. conf. 99. num. 19. Alsograd. conf. 99. num. 29. Rot. decis. 689. num. 2. vers. Merito igitur par. 1. & decis. 500. nu. 5. in fin. part. 4. recent.

Nullitas autem patet, quia d. Sententia fuit lata absque citatione, sine qua non sustinetur, l. 1. saltem cum ex adic. ff. qua sent. sin. appell. rescind. gl. in Clementina sapè verbi. Ad id de verb. signif. vult, de nullit. tit. de nullit. sent. ex defect. citat. num. 2. & 9. Mandell. conf. 192. num. 2. ibi Primum est, & d. conf. 776. nu. 4. ibi Vnde secundo Menoch. conf. 345. nu. 13. ibi Est autem nullitas hinc omnium præcipua; Rot. decis. 8. nu. 1. & dec. 163. nu. pariter 1. coram Reuerendiss. Vgellen. & 474. eod. nu. 1. ibi, qui ex defectu citationis &c. part. 2. recent. Mutinen. bonorum 28. Iunij 1638. coram R.P.D. meo Romæ; Nec talis citatio præsumitur, nisi concludenter probetur, vt per Abb. in c. Tenor col. penult. de re indic. & conf. 92. contra sententiam vol. 1. Mandell. 192. num. 2. ibi Citatio autem &c. Et ideo talis sententia non potest nocere eidem Sereniss. Duci vti non citato l. de vno quoque vbi gl. & DD. ff. de re indic. Clem. sapè vbi etiam glossa de verb. signif. Surd. conf. 189. nu. 28. ibi qui non fuit citatus &c. Rot. decis. 185. num. 21. coram d. Vgellen. & decis. 759. num. 1. vers. Et ideo cessabant &c. par. 2. recent.

Non obstat quod D. Dux Parmæ fuerit citatus per contradictas, & ideo sustineri videatur huiusmodi sententia, maxime cum prius fuisset citatus Mangellus, eius Procurator, cuius mandatum procuræ licet fuerit postea reuocatum, nec constitutus fuerit alter procurator, nihilominus procedi potuisse videtur per contradictas Vestr. in prax. lib. 42. cap. 5. num. 5. Rot. de nullit. ex defect. citat. nu. 14. Rot. in medio inter. personis 31. Iunij 1641. præteriti coram Reuerendiss. D. meo Decano.

Quia citatio per contradictas tunc facit citatum verum contumacem, & non fictum, quando præcessit citatio personalis, vel alia legitima per ædictum Vani. de nullit. ex defect. citat. nu. 91. vers. Erit tamen aduertendum, Scacc. de appell. q. 12. n. 16. Rot. dec. 2. & 16. de dol. & contumac. & 22. post med. de appell. in nou. & dec. 46. eod. tit. in antiq. 5. nu. 2. par. 1. diuers. Volaterana Prioratus 15. Decemb. 1638. coram R.P.D. meo Bichio; Vnde cum D. Dux Parmæ non fuerit personaliter citatus, nec legitime per ædictum, utique nec etiam verus cōtumax dici potest iuxta dec. 12. de dol. & contum. in antiq. & dec. 6. eod. tit. in nou. Sicque non potuit contra ipsum per contradictas procedi c. 1. in l. 1. per. ptorium 68. nu. 6. de indic. Felin. in c. Quoniam frequenter. 3. porro nu. 20. vers. & dicit &c. Vestr.

vestr. in prax. lib. 1. cap. 2. in fin. nu. 4. Scacc. de appell. q. 12. num. 16 ibi, Quia alias cita-
to &c. & alij relati per Vbert. de citat. rom. l. c. 7. num. 31. post med. vers. Ideoq; ac nu.
337. vers. Sed huic fundam. & tom. 2. cap. 11. num. 410. Composellana Parochialis 16.
Decembris 1596. coram Grano, Caputaq; dec. 107. nu. 4. par. 1. Scraph. dec. 972. nu. 4. 1100.
nu. 5. & 1236. nu. 4. & dec. 240. nu. 1. par. 5. 104. nu. 24. & 25. par. 6. diuers. 94. nu. 3. in
fin. coram Durano 430. nu. 1. & ibi Adde nu. 5. coram Papa Greg. XV. Melaniana ba-
reditatis 26. Ianuarij 1637. vers. Neq; obstate eorum Eminentiss. D. Cardin. Panzirolo,
Licet legatis 1. Iunij 1640. vers. Nec similiter coram bo. me. Pirouano, & in Ariminu,
fideicom. 2. Iunij 1641. coram R. P. D. meo Cerro, Neq; etiam constat de re iudicata,
quia Sereniss. D. Duci ab ea sententia per contradictas lata a die habite noticie be-
ne licuit appellare, prout appellauit, vt apparet ex eius Sum. nu. 11. Clement. vnica de
idol. & contum. & ibi gl. 1. mol. nu. 14. Abb. nu. 6. Ancar. nu. 11. Felin. in c. ad consultationem
col. 13. vers. considera duas conclusiones de appellat. Scacc. eod. tra. lib. 3. cap. 24. 12.
nu. 16. & 18. ibi tamen Rota de aqutate, &c. vult. de nullis. sent. ex defectu. citat. nu. 91.
vers. Erit tamen aduertendum ibi, Et propterea &c. Dec. conf. 34. col. 2. in princip. lib. 1.
Rot. decif. 190. nu. 4. 248. nu. 5. post Modern. Perus. de manus. 55. nu. 2. par. 1. diu. Melen-
iana Conuicte 20. Iunij 1639. coram R. P. D. meo Royas, & in Valentina Beneficij
12. Maij 1642. coram Reuerendiss. D. meo Praside Vallisoleto, Cum ab illa die scien-
tiz tantum decemdiu currere incipiat gl. in aurb. Hodie verbo a sententia C. de appo.
Reboj. in tra. par. de appell. in prax. nu. 69. & art. 1. gl. 1. num. 3. tom. 3. fol. 480. &
482. Scac. eos. tit. d. q. 12. nu. 7. vers. Primo quia Rot. dec. 734. nu. 2. in princ. par. 3. rec.
Si verò inspicianz citatio exequuta sub 3. Iunij 1642. contra d. Mangellum, nec etiam
 illius vigore potest sustineri d. sententia, quia licet Mangellus haberet mandatū ge-
 nerale eiusdem Sereniss. Ducis, tamen cum ex eius Sum. nu. 13. appareat illud fuisse
 reuocatum in Ciuitate Parme die 12. August. 1641. & instrumentum reuocationis
 productum per a d. Brunori sub 27. eiusdem, ac illius reuocationem fuisse notificatā
 eidem Excellentiss. D. Duci Bracciani, vt ex eodem Sum. num. 14. cum protestatione
 eiusdem Mangelli se nunquam in hac causa fuisse constitutum Procuratorem in die
 cadentis citationis D. Ducis Bracciani ad terminos substantiales Sum. D. Ducis Parme
 nu. 14. hoc quidem sufficit ad inducendā huiusmodi reuocationis scientiā Imol.
 in Clem. Causam num. 11. de elec. c. concertationis in verb. sciueris de appell. in 6. lasin l.
 qui Roma s. duo fratres nu. 68. de verb. oblig. Castr. conf. 361. num. 6. vers. Praterq; lib. 1.
 Capbal. conf. 720. num. 9. ibi Quando sibi &c. Menoch. conf. 246. num. 47. & seq. Rot. in Le-
 gionen. Canonizatus 9. Iunij 1628. coram Reuerendiss. D. meo Decano 3. Vnde quicquid
 fuit gestum cum d. Mangello post d. reuocationem ad partis noticiam deductā, fuit
 ipso iure nullum, & non attendendum, tāquam factū cū non legitimo, & vero pro-
 curatore, quia processit reuocatio gl. in c. mandatum 13. verb. d. Domino reuocato ante
 med. vers. Si vero de procurat. Abb. ibi. num. 5. post med. vers. Sed placet, & in c. in nostra
 nu. 6. vers. Sed in contrarium eod. tit. Felin. in c. ex parte Decani 33. nu. 24. post med. vers.
 Sed v. Abbas de rescript. Gratian. discept. forens. cap. 478. nu. 7. vult. de nullis. ex defectu.
 mand. sub nu. 162. vers. Si reuocatio, Mantie. de tacit. & ambig. lib. 7. tit. 21. num. 24. Castr.
 conf. 158. ad med. vers. Sum. & alij lib. 1. Rot. dec. 22. nu. 1. & 2. de procur. in non. 1275. nu. 6.
 coram Card. Seraph. licet ad effectum nullitatis sententie sufficeret, quod talis reuoca-
 tio deuenisset ad noticiam iudicis, licet de procurat. Barr. in l. 1. nu. 11. de falsif. Bald.
 in l. si procuratorem vers. Quero 1. ff. de procurat. Mantie. de tacit. & ambig. lib. 7. tit. 21.
 nu. 15. Ex quod igitur d. sententia fuit lata contra non legitime procuratorem quā-
 muis Dominus non appellasset, potest tamen vsq; ad mille annos dicere de illius nulli-
 tate Bald. in l. ei qui non procuraueris C. si ex fals. instr. vers. Quaro numquid Dominus lex
 iudicio C. ad l. Cornel. de fals. idem Bald. in l. 2. C. de legit. hered. Alex. conf. 192. Prasidio
 instr. num. 6. ibi. 6. Mantie. de tacit. & ambig. lib. 7. tit. 21. num. 13. circa finem.

Nec releuat quod talis reuocatio mandati procurat. fieri non potuerit in preiudiciū
 D. Ducis Bracciani, qui procuratorem postea reuocatum capere citare, Castr. in l.

Quæ omnia 25. nu. 1. ad med. f. de procurat. Mobedan. decis. 4. numer. 2. eod. tit. Buar. decis. 723. num. 1.

Quia cum appareat talem reuocationem fuisse factâ re integrâ, & tempore quo d. Mangellus d. mādato generali nunquam vñs fuit, nec illud vnquâ produxerit in hac causa, benè talis reuocatio potuit fieri, & sustinetur iuxta gl. in c. Quamuis in verb. reuocati vers. Si autem de mandat. procur. in 6. Ioan. de Anan. cons. 25. vers. Secundò pramitto Mantie, de tactis, & ambig. d. lib. 7. tit. 21. nu. 4. Eoq; magis quia huiusmodi reuocatio fuit facta ante sententiam, & per eundem Mangellum fuit acceptata, & producta, quâ propter isto casu nec etiâ requirebatur intimatio, vt inquit idē Ioan. de Anan. cons. 25. nu. 2. post med. Adde, ad Buar. decis. 723. nu. 18. Vnde cum talis reuocatio per annū ante facta fuerit parti notificata in termino citationis superiùs relatæ, actus inde gesti cum eodē Mangello fuerunt nulli iuxta gl. in c. mandato 13. sub vers. A Domino reuocato vers. Si verò reuocatio de procurat. Vant. de nullit. ex defectu inabil. na. 162. Gratian. d. cap. 478. eodem num. 7. Seraph. decis. 1276. num. 6. Adde, ad Greg. decis. 348. nu. 14. vers. Sicut etiam.

Quod autē de tempore reuocationis res esset integrâ, nec līs cum d. Mangello esset contestata patet, dum de illo tempore nulli actus iudiciales fuerunt facti per d. Mangellum. Nam licet in personâ ipsius Mangelli reperiat adnotatus actus reportationis regestratæ, tamen talis actus non dicitur iudicialis, sicut nec actus informandi Rotæ decis. 76. nu. 4. lib. 3. p. 3. 104. nu. 44. par. 6. diuersi relati per Post de manni. Ober. 86. nu. 11. & per Ober. de citat. totū 3. c. 13. nu. 364. vers. Non enim sufficeret. Nec etiam citatio facta eidē Mangello ad vidē describi trahens poterat impedire talem reuocationem, quia cū talis citatio non fuerit reproducta a persona legitima, nihil poterat operari Felis. in c. Quoniam contra nu. 6. de probat. Vant. de nullit. ex defectu. nu. 146. Gratian. discept. forens. cap. 639. nu. 1. Osasch. cons. 13. nu. 55. lib. 1. Paris. cons. 32. nu. 1. & seq. par. 3. Purpurat. cons. 127. nu. 8. lib. 1. Corn. cons. 332. nu. 3. vers. Quod & demonstratur vel. 1. Vltra quod talis descriptio nō spectat ad merita causæ, quæ pariter talē reuocationem non poterat impedire Abb. in c. Auditor nu. 2. de procur. Et dum dictus Mangellus ante talem reuocationem nunquam in causa comparuit, ex hoc euidenter colligitur ipsum noluisse litem contestari Boer. inter singul. Doll. in verb. nisi contestatio num. 1. fol. 373. Bart. in l. vnica nu. 9. in fin. & ibid. Salicet. nu. 2. vers. Quarto secundò. C. de lit. contest. Corn. cons. 109. nu. 21. in fin. lib. 2. Rimin. iur. cons. 666. nu. 3. lib. 6. Rot. dec. 104. nu. 2. par. 6. diuersi. Et insuper cum Camera tunc temporis occuparet bonâ, & iura Ducis Parmæ, nec fuerit citatus Procurator fisco lūde cuius interesse agebatur, nullitas d. sententiæ non potest cuitari, vt in terminis firmavit Rotæ in Ferrarien. Archiep. hyteratus 16. Iunij 1628. coram bon. mem. Coccino in ordine apud Modern. Perus. de manni. 238. nu. 26. Seraph. decis. 1395. nu. 7. vers. Nec fuit citatus, & in Casat augustiana distributionis 16. Ianuarij 1623. coram bon. mem. Remboldo.

Non obstat quod instrumentum talis reuocationis nō fuerit in actis productū, quia vt dicebam; cum d. Mangellus nunquā fuerit vñs d. mandato generali, nec illud parti, nec iudici notificauerit, potuit etiâ pratermitti productio talis reuocationis gl. in c. Quamuis verb. reuocari de procurat. in 6. Felis. in d. c. Ex parte Decani num. 18. vers. Felis. 5. 16. de Anan. d. cons. 25. nu. 2. vers. His tamen, & Bologn. in addit. ad eundē Ioan. sub nu. 8. post med. sub vers. Nam in casu isto & c. Rot. decis. 2. num. 3. ibi Si verò non est certificatus de procurat. in non. Sed prorsus remouetur tale obiectum, cum huiusmodi reuocatio fuit producta per acta Brunori, vt superiùs dicebā, per cuius acta, tunc agebatur causa locorū mōcium, & notificata parti productio talis reuocationis cum die, mense, anno, & Notario, quod quidem sufficit ad effectū, vt dicatur peruenisse ad notitiam vel. 1. Conar. praef. cap. 9. v. 8. in fin. 2. conclus. Rot. in Legionen. Canonicius 9. Iunij 1623. coram Reuerendiss. D. meo Decano; Et ad effectum vt. notitia reuocationis dicatur peruenisse ad alterum, nempe Iudicem vel partem sufficit qualicumque notitia

titia Conar. traß. quæst. loc. cit. Buratt. decis. 723. & ibi Adden. numer. 16. & 18.
Deputatio vero facta à Sereniss. Madama Matre, & Tutrice D. Ducis cum mandato ge-
nerali in personam Bartholomei Sacchi cum facultate substitutiendi qui deinde obiit
nihil relevat ad effectum procedendi per contradicções: Nam ultra quod in actis non
constat de tali mandato, nec obitu, nec iure Sacchi in hac causa unquam fuit exaduer-
so citatus, nec ipse uti talis comparuit, ut apparet ex resolutione actorum, simplexq;
receptio extra iudicialis regendi non suffragatur ad hunc effectum ex supradictis; Et
cum nihil fuerit actum in causa tempore Sereniss. Ducis Odoardi nisi in fine anni 1641.
citato Mangello, non facit quod prius comparuerint Procuratores Margheritæ, & Du-
cum Alexandri, & Raynutii, maxime quia la. Dux Odoardus fuit citatus non uti suc-
cessor, & hæres, sed tanquam principalis, & sic pariter erat necessaria citatio persona-
lis, ut inquit Salust. Tiber. in prax. lib. 1. cap. 15. nu. 1. & 2. Lancell. de attest. par. 3. c. 27.
nu. 29. & 30. Rot. in molven. pecuniaria 16. iunij 1606. coram Penia.

Cessat pariter et quod talis sententia fuerit lata in possessorio reintegrandæ, ideoq; intrare
videatur Egidianæ Rot. die 531. nu. 1. par. 1. & decis. 305. num. 10. par. 6. divers. Quia eo
ipso quod sententia est nulla, & iniusta non est locus Egidianæ, cum ista semper intel-
ligatur de sententijs iustis, & validis Bald. in l. unica nu. 4. ad mod. C. si de moment. poss.
ibi Contrad. q. 16. in fin. nu. 7. & 8. Gratian. discept. forens. cap. 94. nu. 1. Rol. in Rom.
fodit 2. iunij coram bo. me. Cardinali Verospio in ordine 68. numer. 1. penes Pacific. de
Baldian. & decis. 98. nu. 3. apud eundem 391. nu. 6. par. 2. recent. Mantu. dec. 33. num. 1.
& 11. & 187. nu. 1. par. 7. divers. Bononiæ. fideicom. de Rubels 23. May 1644. s. Hincq;
pariter citatur coram R. P. D. meo Corrado.

In iustitia verò d. sententiæ ex pluribus patere hodie visa est, quia licet sub 26. iunij 1641.
& 7. Febr. 1642. coram R. P. D. meo Peutingerio fuerit recessum à d. decis. Lancellotti,
sub pretextu quod tunc ageretur tantum de simplici recognitione d. Instrumeti. non
autem de illius substantia; Tamē cum verē appareat fundamentum huius causę totū
consistere in d. Instrumento ex quo assignatio facta de d. Castro Alphonisæ fundatur
in eodem Instrumento, & id. decisiones coram R. P. D. meo Peutingerio, & sententiæ
reintegratoria ab eo lata nullo alio fundamēto nitantur; Ideo Domini declarantur
de sententiā tanquam trahentem originem ab Instrumento non habente necessariā
requisita, imò patiente plures defectus, licet non existente in forma probanti esse in-
iustam, & consequenter executioni non demandandam Felim. me. inter ceteras nu. 6.
de re iudic. Gratian. discept. forens. cap. 686. nu. 14. Gabr. conf. 28. nu. 6. lib. 2. Corn. conf.
10. rot. 2. vol. 4. Put. decis. 398. nu. 2.

Et quidem Domini consenserunt d. Instrumentum non esse in forma probanti, quia dū
pro parte Sereniss. Margheritæ contra illud fuerunt oppositi plures defectus coram
bo. me. Car. Blanchetto sub 7. Febr. 1583 & protestatum quod ostenderetur omnibus
Dominis, & inspiceretur in plena Rota, ut apparet ex Sum. Ducis Parmæ nu. 15. de-
bebat d. Instrumentum oculis Dominorum subijci, & recognosci ante concessionē
reintegrationis, ad effectum, ut illius veritas posset dignosci iuxta textum c. fin. ibi, si
ea diligenter inspecta & c. ibiq; notat Abb. nu. 2. vers. Nota officium & Felim. sub nu. 11.
vers. Et nota tertio extr. de fid. Instr. gl. in c. vi veterem in verb. Greci vers. Et hic ar-
gumētū distinct. 9. Bald. in Auth. sed nouo iure nu. 16. & ibi Barbat. in verb. Quid nou
c. si cert. pet. Purpurat. conf. 381. num. 14. vers. Et maxime lib. 2. Decian. conf. 24. num. 44.
vers. quinto etiam redditur inspecta vol. 1. Roland. conf. 69. num. 39. lib. 3. Canaler. dec.
179. nu. 2. vers. Et ad hoc, & dec. 380. num. 1. & 3. Buratt. decis. 290. nu. 1. & 267. vbi
Adden. nu. 12. 389. vbi pariter Adden. nu. 7. ibi, & tam in testibus totū Papa Greg. XV.
184. nu. 17. pa. 6. divers. Nonarion. honorum 7. iunij 1619. coram bo. me. Card. Verospio,
& in Calagrutana Iurisdic. 20. May 1637. coram bo. me. Coccino, Romana fideicom.
de Catalets 25. Febr. 1633. corā rod. Tuletana Iurisdic. 10. Decemb. 1610. & 14. iunij
mensis 1621. coram bo. me. Pireuano, Parmen. status 10. Aprilis 1582. coram Rubeo,
quam recepit Theodos. et Rik. in suis singul. Decis. nu. 2. c. 1. Sirapure s. 11. pag. 95

Que quidem inspectio, & recognitio nō solū ex forma iuris erat necessaria, sed etiam quia pro parte, ut dicebam d. Serenif. Margherita, ut ex eodem *Sum. nu. 1* fuit protestatum d. Instrumentum non restitui, nisi illo prius Dominis ostēdo, ac per eos benē inspecto, ut considerat *Purpurat. conf. 581. nu. 14. vers. Et maxime lib. 2. R. dec. 290. nu. 11. coram bo. me. Curatio*; Vnde cum reintegratio fuerit concessa non attenda d. protestatione, nec facta tali inspectio, nulli dubium quin fuerint conseruata iura dicti Serenif. Ducis uti habentis originem ab eadem Margarita protestante *14. in l. non solum s. morte nu. 18. ff. de nou. oper. nunc. c. sollicitudinem de appellat. Mantua. de tacit. & ambig. lib. 1. tit. 3. nu. 20. Tiraquell. de retract. in §. 1. gl. 7. nu. 71. Rimin. nu. conf. 804. nu. 24. & 25. Menoc. conf. 75. nu. 69.*

Nec vilo modo standū est exemplis, que ex aduerso dicuntur registrata in actis, cū fides productōrū nō fuerit a Rota approbata, sicq; ageretur de illa semper firmanda; Vnde liquet non applicari dispositionem *l. fin. C. de fid. Instr. in contrarium allegata*: Nam loquitur de scriptura semel approbata per iudicem, quia producens illi fidem imposuerat, ut *Iustinian. inquit in princ. ibi. Eiq. fidem imposuerit, ac Rursus ibi. An iusticiat fides iam approbata &c. & notant Bart. in princ. utrinque leclura, Bald. in Sum. ac nu. 8. vers. Quarto Salicet. nu. 1. ac ceteri scribentes, sed potius urget argumentum glos. in c. vt. veterum verb. Greci vers. Et est hic, distinct. 9. ex eod. lex. quod Salicet. ubi aliquid in dubium reuocatur semper exhibendum sit illud, a quo originem ducit, non autem eius exemplum quantumuis esset authenticum, quo etiā argumento vsa fuit Rota coram Card. Canaler. decif. 139. nu. 3.*

Nec defectus recognitionis, & inspectionis tollitur ex ass. Instrumenti antiquitate, quæ non probatur ex sola data, præsertim quādo, ut in hoc casu veritas scripturæ, vel probabilibus rationibus, vel ex facie ipsius scripturæ, vel aliūdē impugnatur *Put. dec. 186. nu. 2. lib. 3. Gregor. XV. decif. 393. nu. 2. ibiq. Adden. nu. 5. Canaler. dec. 518. nu. 2. Buratt. dec. 290. num. 8. ubi Adden. litt. C. & in recent. decif. 681. num. 1. vers. Et licet sola data par. 3. & decif. 687. nu. 10. par. 5. & 207. num. 2. par. 7. diuers. Pacen. Cappellania 10. Novembris 1635. coram bo. me. Merlin. & in Romana fideicom. de Strozis 17. Februarij 1645. vers. Primo huiusmodi &c. coram R. P. D. meo Cerro, & antiquitas scripturæ non supplet vitia visibilia, & dum eadem caret substantialibus, & frustra queritur de recognitione scripturæ, dum dubitatur de substantia, & veritate illius, de qua ramen debet constare aliterquam per temporis diuturnitatem *Bald. in l. siquidem col. fin. C. de except. Gratian. disceps forens. cap. 447. nu. 37. & cap. 474. num. 18. Dec. conf. 607. nu. 17. Rimin. inn. conf. 52. nu. 19. Rot. dec. 393. per tot. & ibi Adden. nu. 5. coram Papa Greg. XV. & decif. 187. nu. 10. par. 5. diuers. d. Rom. fideicom. de Strozis §. 1. antiquitatem.**

Secundo Domini censuerunt d. Instrumentum non esse in forma probanti, quia nullibi apparet de notariatu Io. Francisci Rocchi de Bracciano, & Ricci de Pifcia; Ad effectū enim ut instrumentum dicatur in forma probanti, debet cōstare de notariatu Notarij rogati, eiusq. manus est etiam recognoscenda *DD. in c. 1. ubi Felin. nu. 18. de fid. Instr. Specular. in tit. de adit. instrum. §. restat. vers. Et sciat, & vers. Ad autem notandum Ancar. conf. 213. nu. 2. & 3. Soccin sen. conf. 23. num. 1. & seq. vol. 1. Aym. conf. 72. nu. 1. Alex. conf. 198. nu. 1. lib. 7. Rimin. inn. conf. 446. num. 24. lib. 1. N. s. feb. decif. 117. num. 3. & 5. & decif. 113. nu. 12. par. 6. diuers. Eoque magis Instrumentum firmari potest non esse in forma probanti, quia cū inspecto tenore descripto in registro, in eius corpore legitur de eo fuisse rogatos coniunctim dd. duos Notarios, ut patet ex principio, ibi Ioannes Iordanus de Vrfinis in præsentia notrorum Notariorum, & paulo post Nobis tamē Notarijs stipulatibus, & in fine, ibi. Pro quibus omnibus, & singulis Idem Ioannes Iordanus nobis eisdem Notarijs infra scriptis vnum, vel plura, &c. & clarius in ass. subscriptione, et quia Ego Fraciscus Riccius de Pifcia de prædictis omnibus rogatus fui vna cū Francisco Roccho de Bracciano *Sum. Serenif. Ducis. nu. 16.* Utique necessario requirebatur quod ambo illud subscripsisset, tam in eorum protocolis, quam in publicatione *§. in huius Auth. de instr. can. l. si bareti ff. de condit. Insti.**

l. ea tamen adiectio ff. de legat. 3. l. Si is qui ducenta s. utrum, ubi Batt. ff. de reb. dub.
 Alex. in l. quadam §. nihil col. 2. in fin. de eden. Burr. in c. Inter delictos de fid. instrum.
 num. 27. Bald. in l. si quis §. cogentur in §. notabil. de eden. & coh. 392. vol. 1. Ioan. de
 Anan. conf. 32. num. 7. vers. Circa quartum Rimin. Imo. conf. 600. num. 10. Cora. conf. 243.
 num. 18. lib. 3. Alex. conf. 124. num. 4. lib. 7. Gabr. conf. 39. num. 2. lib. 1. Guidopapa decif. 122.
 num. 1. vers. In contrarium, Boer. decif. 11. num. 1. & 2. & decif. 19. num. 1. coram Durano
 In prætenso autem Instrumento apparet sola subscriptio Ricci, & altera Rocchi di-
 gnosci non potest ex verbis ultimi folij carentis sensu perfecto d. Sum. D. Ducis Par-
 mæ nu. 8. Et hoc maxime procedit in præfenti casu, in quo d. Instrumentum fuit roga-
 tum Bracciani, qui locus in Urbis districtu situs reperitur, & in eius statuto antiquo
 lib. 1. cap. 19. & in nouo cap. 34. eodem lib. 1. cauetur, quod quando Instrumentum fuit
 rogatum a duobus Notariis, illud ab utroque debet subscribi, Iacob. de Setusi, in §. in
 Auth. de Instru. caus. & fid. Salicet, in l. Instru. an. nu. 7. vers. In antem si, cum alio de testib.
 Dec. in c. Quoniam contra non. 102. de probat. Bologninus addit, ad consil. Ioan. de Anan.
 49. in fin. vers. ibi etiam parit. Marefcott. var. resolut. 2. in princ. nu. 4. vers. Sed istis
 non obstat, & cap. 106. in princ. nu. 13. & seqq. lib. 2. Penzon. ad Statut. Urbis 134. nu. 21.
 lib. 1. Alex. conf. 124. nu. 4. vers. Sed ita est vol. 2. Gabr. conf. 39. num. 1. vers. Ita cum duo,
 per tot. vol. 1. Guidopapa d. decif. 122. nu. 1. vers. In contrarium. Put. decif. 5. in princ. vers.
 Quandoq. duo Notarii lib. 1. in correct. Rom. fideicom. de Vrsinis 14. Ianuarij 1584.
 coram Orano, & 11. Ianuarij, ac 25. Martij 1589. quæ duæ posteriores habentur post
 Pic. ad Stat. Urb. in ord. 26. & 27. Rot. in Rom. nullitatis donationis 3. Iulij 1623. coram
 Reuerendiss. D. meo Decano, & in eadem 19. Ianuarij 1637. coram R. P. D. meo Regas 1.
 Atque ita cum non fuerit seruata forma à sacro præscripta, d. Instrumentum nullius
 roboris esse potest, c. cum dilecta ante fin. & ibi Felis. num. 6. vers. gesta contra formam
 de rescript. Bald. in l. 60. num. 11. C. Quomodo, & Ind. & in l. fin. s. si verò ff. de iur. delib.
 Marefcott. var. lib. 2. cap. 29. nu. 4. vers. Sed istis, & infra per tot. Sord. decif. 144. nu. 17.
 Ariminen. dotu. 11. Maij 1620. coram bñ meo Cocino.

Adminicula verò pōderata in d. decisione 160. Iunij 1641. corā R. P. D. meo Peutingerio
 in qua fuit responsum esse detrahendum tempus litis non applicandum hic non
 agitur de simplici recognitione Instrumenti incoēdēter producti, sed de principali fun-
 damento, & de illius substatā; Quo casu minimē debet detrahi tempus litis, vt distin-
 guit, & firmat d. decifio 822. in qua conciliantur DD. in hac materia discordes sub
 nu. 1. vers. Domini fuerunt huius sententia, & nu. 2. vers. Alio vero. Et sic d. Instrumen-
 tum non potest dici antiquum, quia ab anno 1504. quo illud pretenditur confectū
 usq. ad annū 1538. quo fuit mota litis effluxerunt dimittantur anni 34. qui nullo modo
 operantur scriptura non egeat formali recognitione, cū ab hunc effectum requi-
 ratur lapsus centum annorum Cranesk. de antiq. temp. in princ. nu. 1. Menoch. de Arbitr.
 cas. 3. nu. 6. & 7. Garz. de benef. p. 2. c. 2. nu. 263. Gutierrez consil. nu. 5. Sorcin. sen. consil. 187.
 nu. 10. Alex. conf. 107. nu. pariter 16. lib. 1. Rot. dec. 681. nu. 1. in princ. par. 3. ver. Adde.
 coram Papa Greg. X. d. dec. 389. litt. B. lib. Antiquum, vt dicatur c. & dec. 389. num. 7.
 coram eod. Pat. dec. 146. in princ. lib. 1. Fatfen. Territorij 19. Martij 1607. coram b. m.
 Penio; Et licet admittantur adminicula, dum agitur de instrumēto saltem 60. vel 70.
 aut 80. annorum Caputa d. dec. 5. nu. 3. & 4. lib. 3. Seraph. dec. 1487. nu. 2. ibi parim 60.
 dec. 683. nu. 1. Ibi quod cum agatur de recognoscendis Instrumentis &c. par. 3. lib. 3.
 diuers. 693. nu. 7. in fin. Ibi Tamen ubi agitur c. & par. 2. vers. & dec. 184. nu. 26. p. 8. diuers. 1.

Tamen nec tali casu suffragarentur adminicula ponderata in dect. R. P. D. nri Peuting-
 gery, quia præter supradictos defectus probationis alicuius antiquitatis ob non in-
 spectam faciem Instrumenti, & dubitationis illius substantiæ adminicula in sua spe-
 cie perfecta non sunt, nec probatur esse debent Rot. in d. Rom. præterit. fideicom. de
 Strozzio §. Sed vltimus coram R. P. D. meo Cero.

Illud enim desumptum ex nobilitate DD. de Vrsinis videtur ex eade nobilitate Apho-
 finæ, quæ in contradiis datis in Sum. Terentij. Duch. nu. 13. Sord. ff. de Dominam.

Quia cum D. Dux Parmæ sit reus, & possessor ad tuendam suam possessionem huiusmodi
ius bene potuit allegare *Castro*, in *l. fin.* num. 12. *vers. intellige C. de adit. diu. ad. toll.*
Alex. ibid. nu. 23. circa finem *Surd.* conf. 415. num. 16. *Gratian. discept. forens. cap. 155.*
nu. 14. & 26. *vers. cessante igitur Tbejaur. dec. 4. nu. 1. Rot. decif. 97. num. 3. coram Duran.*
& 415. num. 4. coram Papa Greg. XV. Rom. Saluiani 12. Febr. 1619. coram bo. mem.
Cardin. Virili, & in alia simili 4. Iulij 1640. coram Reuerendiss. D. meo Decano.

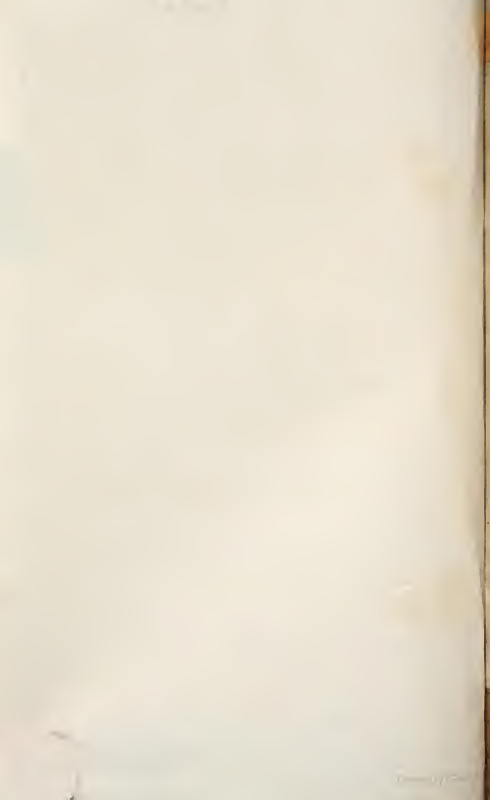
Tertia etiam elicitur nullitas d. Instrumenti assignationis, quæ cum legatur facta d. Al-
phonfinæ absenti, ut appareat ex tenore eiusdem instrumenti, ibi *Dedit, cessit, &c.* ipfis
creditoribus, & cuilibet ipsorum respectu ut infra absentibus tamen presentibus &c.
non substituentur, cum interuenerit illius consensus, vel alterius pro ea recipientis,
absenti, & ibi *Bart. ff. de donat. l. consensu ff. de Action. & obligat. cap. si tibi absenti de*
praben. in 6. Tiraquel. in l. si vaquam vers. libertis nu. 80. C. de renoc. donat. Alex. conf. 168.
num. 14. lib. 5. *Rimin. iun. conf. 556. nu. 93. Bald. conf. 349. num. 3. lib. 1. & conf. 176. post*
med. vers. Item quia lib. 2. Bncr. decif. 353. num. 3.

Nec aliqua ratificatio d. Alphonfinæ potest desumi ex verbis imperfectis, quæ legantur
in d. folio non integro d. Instrumenti, ibi *Io. Alphonfina*, quia nihil certi continent,
cum deducantur ex d. folio in parte substantiali deficiente *Bart. in l. 1. §. si Rota nu.*
3. & *ibid. gloss. in verb. Muneribus in fin. ff. de bon. poss. ff. secund. Tabul. l. 1. ff. de fid. instr.*
Imol. in l. 1. num. 7. circa med. vers. unde fecit, ff. de bis qua delent. in testam. Suarez post
rem iudic. Anton. Gomez in l. 45. Tauri nu. 145. Regulariter enim ratificatio non po-
test elici ex actu æquiuoco, cum ratificatio requiratur perfectam scientiam actus, qui
ratificationem postulat *l. decem ff. locat. l. cum duo ff. de in diem addit. l. Quidam rei-
gatus, ubi Castro & Socin. ff. de verb. dub. Gratian. discept. forens. cap. 768. num. 1. Surd.*
conf. 328. num. 28. in princ. Menoch. conf. 203. num. 37. Aym. conf. 204. num. 14. Rum.
conf. 91. num. 9. & 10. vol. 1. Surfar. conf. 118. num. 819.

Nec ad effectum ut sit in locus executioni d. sententiæ vigore constitutionis Egidianæ
suffragatur exhibitio transumpti d. Instrumenti utrimo loco tacta pro parte D. Du-
cis Bracciani.

Quia locus esse non potest executioni d. sententiæ, præsertim vigore huiusmodi consti-
tutionis, nisi illa iustificata remaneat ex eisdem actis, non autem ex iuribus postea
exhibitis, quale est transumptum post d. sententiam exhibitum *Monac. in c. Venerabili*
sub num. 2. de sentent. excommunic. Corn. conf. 10. nu. 2. prope fin. vers. Non autem lib. 4.
Card. Seraph. decif. 279. nu. 5. vers. Nam si ad officium, & decif. 377. num. 10. vers. Quibus
stantibus Buar. decif. 630. nu. 2. Coccin. decif. 73. num. pariter 2. & decif. 89. eod. num. 2.
post Mangil. de substat. & ita resolutum in causa Civitatis Castellii spoliij 23. Ianuarij
1593. coram bo. mem. Orano in rec. dec. 28. par. 1. & in Bononiens. fideicom. de Rubis 23.
Maij 1644. §. Nec releuant cessiones coram R. P. D. meo Corrado. Quæ conclusio eo
magis procedit in præsentī casu, dum huiusmodi transumptum desumptum fuit ex d.
Archivio Florentino die 8. Aprilis 1583. lite pendente, & sine citatione partis, sicut
tunc fuit leuatum alterum prætenso ratificationis DD. de Medices de cuius validitate
quia DD. de illo tempore valde dubitarunt, ideo ordinarunt ut produceretur illius
originale quatenus posset, sin minus darētur cōpulforiales cum clausulis opportunis
d. Sum. Ducis Parmæ nu. 9. Et per consequens si istud etiam tunc temporis fuisset ex-
hibitum, utiq; pariter idem mandassent quod ipsum originale exhiberetur stantibus
manifestis erroribus, atq; alijs defectibus per Notarium commissis in Instrumento
transumpto, & exhibitio de d. anno 1583. l. *Iubemus, & ibi glos. in verb. Suspectus C.*
de probat. & l. fin. iuncta gl. in verb. Scriptura C. ad l. Cornel. de falsis. Nat. conf. 633. v. 12.
& 17. Ruin. conf. 35. nu. 10. tom. 4. Rimin. iun. conf. 554. num. 13. Paris. conf. 57. nu. 36. p. 4.
Surd. conf. 173. nu. 1. Osase. decif. 117. nu. 11. Et esset valde inconueniens quod magis
esset credendum transumptum quam originali, *Felin. in c. cum P. Tabellio in fin. de fid.*
Instr. Honded. conf. 66. num. 102. ibi consumptum lib. 1. Roland. conf. 32. num. 26. lib. 2. &
conf. 26. nu. 11. lib. 3. Menoch. de adipsa rem. 4. nu. 70. 2. Ideoq; dum primum transum-
ptum





58511
Palet L 109

DECISIO

S. ROTÆ ROMANÆ

Coram R. P. D.

MELTIO

IN CAUSA

Tiburtina Castri S. Angeli.

Luna 18. Iunij 1646.



ROMÆ, Ex Typographia Reu. Cam. Apost. M.DC.XLVII.
Deinde PARMÆ, Ex Typographia Krafsni de Viothis.
M. DC. LIV.

Superiorum Permissu.

54
1

11253

DECEMBER

ROMAN

1844

WILLIAM

1844

1844

1844



ROMAN

1844



ASTRVM, de quo agitur possederunt Alphonsina Medicea, aliq:
DD. de Medices, & subindè Alexander Dux Florentiæ, ac Hip-
polutus Card. Medices, quo defuncto anno 1538. DD. Franci-
scus, & Hieronymus fratres de Vrsinis d. Castri possessionem
inuaserunt Summario Sereniss. D. Ducis Parmæ num. 1.

Orta igitur controuersia inter d. Alexandrũ, & predictos fratres
de Vrsinis felice. Paulus III. Lacteuitanda scandala possessionem
eiusdem Castri ad se auocauit, causasq; commissas ad sibi referen-
dum celeberrimo Iuriscōsulto Petro Paulo Parisio tunc A. C.

& mox defuncto d. Alexandro Duce, Madama Margarita ab Austria eius Vxor reli-
cta prosecuta est litem pro suis iuribus dotalibus, & ad relationem d. Parisij obti-
nuir ab ipso Paulo III. Sententiam fauorabilem in possessorio, imposito DD. de
Vrsinis perpetuo silentio, ac reseruat iure cuiuslibet partium impoliterum prosecuen-
di super proprietate Sum. D. Ducis Parmæ num. 2.

Ab indè citra nempe ab anno 1539. finit causa, donec Paulus Iordanus senior de Vrsinis obtinuit de anno 1580. committi bo. me. Blanchetto causam restitutionis, ac
recuperationis eiusdem Castri, & anno 1581. ad huiusmodi eius intentionem fuit
productum quoddam sumptum, quo dicebatur sub die 10. Maij 1504. Ioannem Ior-
danum patrẽ Hieronymi dedisse insolentem, & in defalcationem debiti ascendentis
ad ducat. 63936. Hæredibus DD. Petri, & Laurentij de Medices fructus Castri Casani,
ac Ferrerie loci Galeriz taxatos in ducatis 520. Alphonsior verò Mediceæ crediti-
ci ducatorum 25000. redditus dicti Castri S. Angeli calculatos ad rationem ducato-
rum 480. quolibet anno, eandemq; Alphonsinam huiusmodi dationem postmo-
dum ratificasse; Sumptum autem erat subscriptum ab Antonio Roccho de Braccia-
no, afferente se ita inuenisse in notis, & rogibus q. Io. Francisci sui Patris Sum. Ex-
telligentissimi D. Ducis Bracciani secunde positionis num. 4.

De Anno 1582. coram d. bo. me. Blanchetto fuit dubitatum, An d. sumptum esset in
forma probanti, & sub die 19. Martij eiusdem anni, vt apparet ex Sum. d. Sereniss. D.
Ducis Parmæ num. 3. fuit resolutum, quod in primis, & ante omnia exhiberetur ori-
ginales quo exhibitos, & post emissam protestationem ad instantiam Madamæ Mar-
gæritæ super illius ocularibus defectibus per eundem Blanchetrum consignato
Notario causæ cum ordine diligenter retinendi, & parti non restituendi, donec al-
ter fuerit ordinatum d. Sum. num. 5. Disputatum fuit, An iura ex aduerso producta,
quorum originalia ostendantur Dominis, & afferatur in Rota essent in forma pro-
banti, Et sub die 15. Nouemb. 1582. d. Sum. num. 6. coram Lancelotto, vt iulsec-
to in locum Blanchettri fuit responsum non esse in forma probanti, adeoq; Domi-
nis visum etiam fuerit ex parte DD. de Vrsinis petentium dilationem ad proban- iura
esse authentica, fateri ex iis que trans in actus eorum intentione non esse fundatã.
Produxerunt igitur DD. Vrsini de anno 1583. aliam scripturã continentem predictã
assignationem, quæ dicebatur rogata, & subscripta per Franciscum Riccium de Pi-
scia, & in ultimo folio rupto dicebatur extare etiam subscriptio predicti Io. Francis-
ci Rocchi, & post huiusmodi productionem siverunt vsque ad annum 1595.

Quo anno ex parte D. Virginij Vrsini fuit exhibitã quarta scriptura continens præten-
sã rationem factam de anno 1504. a filiis Petri de Medices, quæ licet alacriter re-
rogata in Vrbe a d. Notario de Bracciano, & Francisco de Piscia, nec repetiretur in
aliquo Archivio ipsius Urbis, dicebatur reperta in Archivio Florentino, & exinde
extracta anno 1583. At Rota resoluir originale esse transportandum ad Curiam, &
quatenus id non posset alsequi fore decernendas litteras compulsorias cum om-
nibus cautejs opportois d. Sum. num. 9.

Verum quia transportatio obtrineri nõ potuit, expedita proinde compulsio, vt delato
ad Vrbem processu fuit postea dubitatum die 2. Iunij 1587. An scriptura producta
anno 1583. esset in forma probanti, & Domini ordinariir, videri An ad effectũ reco-
gnitionis esset demendũ tempus litis motæ, Quo dubio proposito pro maiori parte



13782
Dominorum coram eodem Cardinali Lancelotto sub die 12. Ianuarij 1592. affirmatiue fuit responsum, *vs apparet ex decis. 822. part. 4. 4. vers.*
Reassumpta deinde disputatione de anno 1640. coram R.P.D. meo Peutingerio contra Sereniss. Odoardum presentem Ducem Parmæ, & proposito eodem dubio sub 26. Iunii 1641. & 7. Februarij 1642. Domini recesserunt a d. decis. 822.
Sub die verò 12. Maij 1642. coram eodem R.P.D. meo Peutingerio fuit etiam dubitatum. An d. Instrumentum rogatum de anno 1504. elset in forma probanti, & informante tantum eodem Excellentiss. D. Duca Bracciani, affirmatiue fuit responsum; Postea verò idem Dux Bracciani obtinuit disputari dubium, An ipsi elset danda reintegratio, & sub 27. Iunii 1642. affirmatiuam pariter DD. fuerunt amplecti resolutionem, & in eiusdem D. Ducis Bracciani fauorem fuit deinde relaxatum, & expeditum mandatum de reintegrando. Commissa postmodum mihi causa appellationis a sententia reintegrations cum clausula *Consilio de re indicata*, vel quod alias executioni locus sit, & sub hac die proposito dubio iuxta formam d. commissionis, quoad vtramque partem fuit per Dominos negatiue responsum.

Regulare namq. est sententiam nullam, & iniustam non transire in iudicatum l. si expressim, ubi gl. Bart. & alij ff. de appell. Abb. in c. Inter caseras de re iudic. Menoch. de arbit. lib. 2. cas. 484. num. 8. & de presumpt. lib. 1. presumpt. 79. nu. 4. Rimin. inn. conf. 699. n. 204. Surd. conf. 61. nu. 53. Mandell. conf. 776. nu. 20. vers. & videlicet est dicere, Mart. conf. 412. nu. 12. Rot. dec. 339. nu. 1. coram Papa Greg. XV. Nec esse executioni demandandam, l. si cum nulla ff. de re iudic. l. 2. C. de adic. diu. Adrian. toll. Bart. in l. 1. C. de execut. rei iudic. Bald. in aut. quæ supplicatio C. de pracib. Imper. offerent. Mandell. conf. 766. nu. 6. Surd. conf. 99. num. 19. Altograd. conf. 99. num. 29. Rot. dec. 689. num. 2. vers. Merito igitur per. 1. & decis. 500. nu. 5. in fin. part. 4. recent.

Nullitas autem patet, quia d. Sententia fuit lata absq. citatione, sine qua non sustinetur, l. 1. s. item cum ex adic. ff. qua sent. sin. appell. rescind. gl. in Clementina sapè verb. Ad id de verb. signif. vbi de nullit. cit. de nullit. sent. ex defectu citat. num. 2. & 9. Mandell. conf. 192. num. 2. Ibi Primum est, & d. conf. 776. nu. 4. Ibi Vnde secundo Menoch. conf. 345. nu. 13. Ibi Est autem nullitas hæc omnium præcipua; Rot. dec. 8. nu. 1. & dec. 163. nu. pariter 1. coram Reuerendiss. Vrgellen. & 474. eod. nu. 1. Ibi, quia ex defectu citationis &c. part. 2. recent. Mucien. bonorum 28. Iunii 1638. coram R.P.D. meo Romo; Nec talis citatio præsumitur, nisi conciderent probetur, vt per Abb. in c. Tenor col. penult. de re iudic. & conf. 98. contra sententiam vol. 1. Mandell. 1. conf. 192. num. 2. Ibi Citatio autem &c. Et ideo talis sententia non potest nocere eidem Sereniss. Duci vt non citato l. de vno quoq. ubi gl. & DD. ff. de re iudic. Clem. sapè ubi etiam glos. de verb. signif. Surd. conf. 189. nu. 28. Ibi qui non fuit citatus &c. Rot. dec. 185. num. 21. coram d. Vrgellen. & decis. 759. num. 1. vers. Et ideo cessabant &c. par. 2. recent.

Non obstat quod D. Dux Parmæ fuerit citatus per contradicatas, & ideo sustineri videatur huiusmodi sententia; maxime cum prius fuisset citatus Mangellus eius Procurator, cuius mandatum procuræ licet fuerit postea reuocatum, nec constitutus fuerit alter procurator, nihilominus procedi potuisse videtur per contradicatas Vestr. in prax. lib. 42. cap. 5. num. 5. Vant. de nullit. ex defectu citat. nu. 14. Rot. in adeo di. anet. pensionis 31. Iulij nuarij præteritis coram Reuerendiss. D. meo Decano.

Quia citatio per contradicatas tunc facit citatum verum contumacem, & non fictum, quod præcessit citatio personalis, vel alia legitima per ædictum Vant. de nullit. ex defectu citat. nu. 91. vers. Erit tamen aduertendum, Scacc. de appell. q. 12. n. 16. Rot. dec. 2. & 16. de dol. & contumac. & 22. post med. de appell. in nou. & dec. 46. eod. tit. in antiq. 5. nu. 2. par. 1. diuers. Vlateran a Prioratus 15. Decemb. 1638. coram R.P.D. meo Bichio; Vnde cum D. Dux Parmæ non fuerit personaliter citatus, nec legitime per ædictum, vtique nec etiam versus contumacem dici potest iuxta dec. 12. de dol. & contum. in antiq. & dec. 6. eod. tit. in nou. Sicq. non potuit contra ipsum per contradicatas procedi Castr. in l. Perceptorium 68. nu. 6. de indic. Felin. in c. Quonia frequenter. 5. portu nu. 20. vers. & dicit &c. Vestr.

Uesit. in prax. lib. 1. cap. 2. in fin. nu. 4. Scacc. de appell. q. 12. num. 16 ibi, Quia alias cita-
to &c. & alij relati per Vbert. de citat. rom. l. c. 7. num. 312. post med. vers. Ideoq; ac nu.
337. vers. Sed hinc fundam & tom. 3. cap. 11. num. 410, Composellana Parochialis 16.
Decemb. 1596. coram Orano, Caputaj. dec. 107. nu. 4. par. 1. Seraph. dec. 972. nu. 4. 1100.
nu. 5. & 1326. nu. 4. & dec. 140. nu. 1. par. 5. 104. nu. 24. & 35. par. 6. diuers. 94. nu. 3. in
fin. coram Durano 430. nu. 1. & ibi Adden nu. 5. coram Papa Greg. XV. Melentiana ba-
redicatio 26. Ianuarij 1637. vers. Nec obstat coram Eminentijs. D. Cardin. Panziolo,
Licien legati 2. Iunij 1640. vers. Nec similiter coram bo. meo Pirouano, & in Ariminea,
fideicom. 21. Iunij 1641. coram R. P. D. meo Cerro, Nec; etiam constat de re iudicata,
quia Serenifs. D. Duci ab ea sententia per contradiclas lata a die habitæ notitiæ be-
ne licuit appellare. prout appellauit, vt apparet ex eius Sum. nu. 11. Clement. vnica de
dol. & contum. & ibi gl. Imol. nu. 14. Abb. nu. 6. Ancar. nu. 11. Felin. in c. ad consultationem
col. 13. vers. confidera duas conclusiones de appellat. Scacc. eod. tract. lib. 3. cap. 2. q. 12.
nu. 16. & 18. ibi tamen Rota de equitate, &c. Vant. de nullis. sent. ex defectu, nu. 91.
vers. Erit tamen aduertendum ibi, Et propterea &c. Dec. conf. 34. col. 2. in princip. lib. 1.
Rot. decif. 190. nu. 4. 248. nu. 5. post Modern. Perus. de manut. 55. nu. 2. par. 1. diu. Melen-
iana Conuenda 20. Iunij 1639. coram R. P. D. meo Royas, & in Valentina Beneficij
12. Maij 1642. coram Reuerendifs. D. meo Praside Vallisoleto, Cum ab illa die scienti-
æ tantum decendum currere incipiat gl. in autb. Hodie verbo a sententia C. de appell.
Rebassin tract. paruer de appell. in prafat. nu. 69. & art. 1. gl. 1. num. 3. tom. 3. fol. 480. &
482. Scac. eod. tit. d. q. 12. nu. 7. vers. Primo quia Rot. dec. 734. nu. 2. in princ. par. 3. rec.
Si verò inspicitur citatio exequuta sub 3. Iunij 1642. contra d. Mangellum, nec etiam
 illius vigore potest sustineri d. sententia, quia licet Mangellus haberet mandatū ge-
 nerale eiusdem Serenifs. Ducis, tamen cum ex eius Sum. nu. 13. appareat illud fuisse
 reuocatum in Ciuitate Parmæ die 12. August. 1641. & instrumentum reuocationis
 productum per acta Brunori sub 7. eiusdem, ac illius reuocationem fuisse notificatā
 eidem Excellentifs. D. Duci Bracciani, vt ex eodem Sum. num. 14. cum protestatione
 eiusdem Mangelli se nunquam in hac causa fuisse constitutum Procuratorem in die
 cadentis citationis D. Ducis Bracciani ad terminos substantiales Sum. D. Ducis Parmæ
 nu. 14. hoc quidem sufficit ad inducendā huiusmodi reuocationis scientiā Imol.
 in Clem. causam num. 11. de elect. c. concertationis in verb. scierit de appell. in 6. Ias. in l.
 qui Roma s. duo fratres nu. 68. de verb. oblig. Castr. conf. 361. num. 6. vers. Præterea lib. 1.
 Capbal. conf. 720. num. 9. ibi Quando sibi &c. Menoch. conf. 246. num. 47. & seq. Rot. in Le-
 gionen. Canonici nu. 9. Iunij 1628. coram Reuerendifs. D. meo Decano; Vnde quicquid
 fuit gestum cum d. Mangello post d. reuocationem ad partis noticiam deductā, fuit
 ipso iure nullum, & uon attendendum, tāquam factum cū non legitimum, & vero pro-
 curatore, quia processit reuocatio gl. in c. mandatum 13. verb. d. Domino reuocato ante
 med. vers. Si vero de procurat. Abb. ibi. num. 5. post med. vers. Sed places, & in c. in nostra
 nu. 6. vers. Sed in contrarium eod. tit. Felin. in c. ex parte Decani 33. nu. 24. post med. vers.
 Sed D. Abbas de re script. Gratian. discept. forens. cap. 478. nu. 7. Vant. de nullis. ex defectu.
 Mand. sub nu. 162. vers. Si reuocatio, Mantica de tacit. & ambig. lib. 7. tit. 21. num. 24. Caffi.
 conf. 158. ad med. vers. Sunt & alij lib. 1. Rot. dec. 2. nu. 1. & 3. de procu. in non. 1375. nu. 6.
 coram Card. Seraph. licet ad effectum nullitatis sententiæ sufficeret, quod talis reuoca-
 tio deuenisset ad noticiam iudicis, licet de procurat. Bart. in l. 1. nu. 11. de falsis. Bald.
 in l. si procuratorem vers. Quarto 1. ff. de procurat. Mantica de tacit. & ambig. lib. 7. tit. 21.
 nu. 25. Ex quod igitur d. sententia fuit lata contra non legitimū procuratorem quā-
 tum Dominus non appellasset, potest tamen vsq; ad mille annos dicere de illius nulli-
 tate Bald. in l. si qui non procurauerit C. si ex falsis. in fr. vers. Quarto nunquid Dominus l. ex
 iudicio C. ad l. Cornel. de falsis. idem Bald. in l. 2. C. de leg. h. hered. Alex. conf. 191. Proffeso
 instr. num. 6. lib. 6. Mantica de tacit. & ambig. lib. 7. tit. 21. num. 13. circa finem.

Nec reuatur quod talis reuocatio mandati fieri non potuerit in præiudiciū
 D. Ducis Bracciani, qui procuratorem postea reuocatum ceperat citare, Castr. in l.

Quæ omnia 25. nu. 1. ad med. ff. de procurat. Mohedan. decis. 4. numer. 2. eod. tit. Buratt. decis. 723. num. 1.

Quia cum appareat talem reuocationem fuisse factâ re integra, & tempore quod d. Mangellus d. mādato generali nunquam vñs fuit, nec illud vnquā produxerit in hac causa, benè talis reuocatio potuit fieri, & sustinetur iuxta gl. in c. Quamuis in verbis reuocati vers. Si autem de mandat. procur. in 6. Ioan. de Anan. conf. 25. vers. Secundo præmitto Mantie, de factis, & ambig. d. lib. 7. tit. 2. l. nu. 4. Eoq; magis quia huiusmodi reuocatio fuit facta ante sententiam, & per eundem Mangellum fuit acceptata, & producta, quapropter isto casu nec etiâ requirebatur intimatio, vt inquit idē Ioan. de Anan. conf. 25. nu. 3. post med. Addeu. ad Buratt. decis. 703. nu. 18. Vnde cum talis reuocatio per annū ante facta fuerit parti notificata in termino citationis superius relatæ, actus inde gesti cum eodē Mangello fuerunt nulli iuxta gl. in c. mandato 13. sub vers. A Domino reuocato vers. Si verò reuocatio de procurat. Pant. de nullis, ex defectu inhabil. nu. 162. Gratian. d. cap. 478. eodem num. 7. Seraph. decis. 1376. num. 6. Addeu. ad Greg. decis. 548. nu. 14. vers. Sicut etiam.

Quod autē de tempore reuocationis res esset integra, nec lis cum d. Mangello esset contestata patet, dum de illo tempore nulli actus iudiciales fuerunt facti per d. Mangellum: Nam licet in personam ipsius Mangelli reperiat adnotatus actus reportationis registri, tamen talis actus non dicitur iudicialis, sicut nec actus informandi Rota decis. 76. nu. 4. lib. 3. p. 3. 104. nu. 44. par. 6. diuersi relati per Post de manu. obser. 86. nu. 11. & per Vberti. de citat. tom. 3. c. 23. nu. 364. vers. Non enim sufficeret. Nec etiam citatio facta eidē Mangello ad vidē describi fructus poterat impedire talem reuocationem, quia cū talis citatio non fuerit reproducta a persona legitima, nihil poterat operari Felix. in c. Quoniam contra nu. 6. de probat. Vñs de nullis, ex defectu. nu. 146. Gratian. discept. forens. cap. 639. nu. 1. Osasib. conf. 13. nu. 55. lib. 1. Paris. conf. 32. nu. 12. & seq. par. 3. Durpurat. conf. 227. nu. 8. lib. 1. Corn. conf. 332. nu. 3. vers. Quod et demonstratur vol. 1. Vltra quod talis descriptio nō spectat ad merita causæ, quæ pariter talē reuocationem non poterat impedire Abb. in c. Auditis nu. 2. de procur. Et dum dictus Mangellus ante talem reuocationem nunquam in causa comparuit, ex hoc euidenter colligitur ipsum noluisse litem contestari Boer. inter singul. Doct. in verb. iuris contestatio nu. 1. fol. 373. Bart. in l. vnica nu. 9. in fin. & ibid. Salicet. nu. 2. vers. Quarto secundo. C. de lit. contest. Corn. conf. 109. nu. 21. in fin. lib. 2. Rimin. iun. conf. 666. nu. 3. lib. 6. Rot. dec. 104. nu. 21. par. 5. diuersi. Et insuper cum Camera tunc temporis occuparet bona, & iura Ducis Parmæ, nec fuerit citatus Procurator fiscalis, de cuius interesse agebatur, nullitas d. sententiæ non potest cuitari, vt in terminis firmavit Rota in Ferrarien. Archiepiscopatus 16. Iunij 1628. coram bon. mem. Coccino in ordine apud Modern. Perus. de manu. 238. nu. 26. Seraph. decis. 1395. nu. 7. vers. Nec fuit citatus, & in Casar augustiniana distributionis 16. Ianuarij 1627. coram bo. mr. Remboldo.

Non obstat quod instrumentum talis reuocationis nō fuerit in actis productis, quia vt dicebamus, cum d. Mangellus nunquā fuisset vñs d. mandato generali, nec illud parti, nec iudici notificauerit, potuit etiâ prætermitti productio talis reuocationis gl. in c. Quamuis in verb. reuocari de procurat. in 6. Felim. in d. c. Ex parte Decani num. 18. vers. Fallis. 5. l. de Anan. d. conf. 25. nu. 2. vers. His tamen, & Bologna. in addit. ad eundē Ioan. sub nu. 8. post med. sub vers. Nam in casu isto & c. Rot. decis. 2. num. 3. ibi Si verò non esset certificatus de procurat. in non. Sed prorsus remouetur tale obiectum, dum huiusmodi reuocatio fuit producta per acta Brunori, vt superius dicebā, per cuius acta, tunc agebatur causa locorū motium, & notificata parti productio talis reuocationis cum die, mense, anno, & Notario, quod quidem sufficit ad effectum, vt dicatur peruenisse ad notitiam dicti citati Casir. conf. 361. nu. 6. circa fin. vers. Sed quod perueniat ad notitiam vol. 1. Conuer. prefat. cap. 9. v. 8. in fin. 2. conclus. Rot. in Legionen. Canonicius 9. Iunij 1613. coram Reuerendiss. D. meo Decano; Et ad effectum vt. notitia reuocationis dicatur peruenisse ad aliorum, nempe Iudicem, vel partem sufficit qualiscumque notitia

titia *Conar. brasl. quasi. loc. cit. Buratt. decif. 723. & ibi Adden. numer. 16. & 18.*
Deputatio vero facta à Sereniss. Madama Matre, & Tutrice D. Ducis cum mandato ge-
nerali in personam Bartholomei Sacchi cum facultate substituendi qui deinde obiit
nihil releuat ad effectum procedendi per contradicthas: Nam ultra quod in actis non
constat de tali mandato, nec obitu, nec ille Sacchus in hac causa unquam fuit exaduer-
so citatus, nec ipse uti talis comparuit, ut apparet ex resolutione actorum, simplexq;
receptio extrajudicialis registri non suffragatur ad hunc effectum ex supradictis; Et
cum nihil fuerit actum in causa tempore Serenis. Ducis Odoardi nisi in fine anni 1641.
citato Mangello, non facit quod prius comparuerint Procuratores Margherite, & Du-
cum Alexandri, & Raynuti, maxime quia Dux Odoardus fuit citatus non uti suc-
cessionis, & hæres, sed tanquam principalis, & sic pariter erat necessaria citatio personali-
tis, ut inquit Salust. Tiber. in prax. lib. 1. cap. 15. nu. 1. & 2. Lancell. de assens. par. 3. c. 27.
nu. 20. & 30. Rot. in molens. pecuniaria 16. Iunij 1606. coram Penia.

Cessat pariter quod talis sententia fuerit lata in possessorio reintegrande, ideoq; intrare
videatur Egidiana Rot. die 5. 1. nu. 1. par. 1. & dec. 305. num. 10. par. 6. diuers. Quia eo
ipso quod sententia est nulla, & iniusta non est locus Egidiane, cum ista semper intel-
ligatur de sententijs iustis, & validis Bald. in l. unica nu. 4. ad med. c. si de moment. poss.
ibi Contrad. q. 16. in fin. nu. 7. & 8. Gratian. discept. forens. cap. 494. nu. 1. Rot. in Rom.
301. 2. Iunij coram bo. me. Cardinali Verospio in ordine 68. numer. 1. penes Pacific. de
Bulian. & decif. 98. nu. 5. apud eundem 391. nu. 6. par. 2. recent. status. dec. 33. num. 2.
& 11. & 187. nu. 1. par. 7. diuers. Bononien. fideicom. de Rubels 23. May 1644. 6. Hincq;
pariter censetur coram R. P. D. meo Corrado.

In iustitia verò d. sententiæ ex pluribus patere hodie visa est, quia licet sub 26. Iunij 1641.
& 7. Febr. 1642. coram R. P. D. meo Peutingerio fuerit receptum d. d. decif. Lancellotti,
sub prætextu quod tunc ageretur tantum de simplici recognitione d. Instrumenti. non
autem de illius substantia; Tamē cum verè appareat fundamentum huius causæ totū
consistere in d. Instrumento ex quo assignatio facta de d. Castro Alphon sine fundatur
in eodem Instrumento, & add. decisiones coram R. P. D. meo Peutingerio, & sententiæ
reintegratoria ab eo lata nullo alio fundamēto nitantur; Ideo Domini declararunt
d. sententiam tanquam trahentem originem ab instrumento non habente necessaria
requisita, imò patiente plures defectus, licet non existente in forma probanti esse in-
iustam, & consequenter executioni non demandandam Felin. in c. inter ceteras no. 6.
de re iudic. Gratian. discept. forens. cap. 686. nu. 14. Gabr. conf. 28. nu. 6. lib. 2. Corn. conf.
10. re. 2. vol. 4. Put. decif. 398. nu. 2.

Et quidem Domini censuerunt d. Instrumentum non esse in forma probanti, quia dū
pro parte Serenis. Margherite contra illud fuerunt oppositi plures defectus coram
bo. me. Car. Blanchetto sub 7. Febr. 1583 & protestatum quod ostenderetur omnibus
Dominis, & inspiceretur in plena Rota, ut apparet ex Sum. Ducis Parmæ nu. 15. de-
bebat d. Instrumentum oculis Dominorum subijci, & recognosci ante concessionē
reintegracionis, ad effectum, ut illius veritas posset dignosci iuxta text. in c. fin. ibi, si
ea diligenter inspecta & c. ibiq; notat Abb. nu. 2. vers. Nota officium & Felin. sub nu. 11.
vers. Et nota tertio extr. de fid. Instr. gl. in c. ut veterem in verb. Greci vers. Et hic ar-
gumentū distinct. 9. Bald. in Auth. sed nouo iure nu. 16. & ibi Barbat. in verb. Quid non
c. si cert. pet. Purpurat. conf. 381. num. 14. vers. Et maxime lib. 2. Decian. conf. 24. num. 44.
vers. Quinto etiam redditur inspecta vol. 1. Roland. conf. 69. num. 39. lib. 3. Canaler. dec.
179. nu. 2. vers. Et ad hoc, & dec. 580. nu. 1. & 3. Buratt. decif. 290. nu. 1. & 2667. ubi
Adden. nu. 12. 389. ubi pariter Adden. nu. 7. ibi, & tam in testibus totū Papa Greg. XV.
184. nu. 17. pa. 6. diuers. Nouarien. honorum 7. Iunij 1619. coram bo. me. Card. Verospio,
& in Calaguriana Iurisdic. 20. May 1637. coram bo. me. Coccino, Romana fideicom. no.
de Catanis 25. Febr. 1633. coram eod. Toletana Iurisdic. 10. Decemb. 1610. & 14. Iulij
mensis 1621. coram bo. me. Pirenano, Parmen. status 10. Aprilis 1502. coram Rubeo,
quam recepit Theodos. et R. L. in suis singul. Decif. nu. 2. vers. Si recipere s. 12. pag. 95

Que quidem inspectio, & recognitio nō solū ex forma iuris erat necessaria, sed etiam quia pro parte, ut dicebam ad Sereniss. Margheritæ, ut ex eodem *Sum. num. 1* fuit protestatum d. Instrumentum non restitui, nisi illo prius Dominis offēso, ac per eos benè inspecto, ut considerat *Purpurat. conf. 581. num. 14. vers. Et maxime lib. 2. R. dec. 290. nu. 11. coram bo. m. Buratto*; Vnde cum reintegratio fuerit concessa non attendita d. protestatione, nec facta tali inspectione, nulli dubium quin fuerint conservata iura dicti Sereniss. Ducis uti habentis originem ab eadem Margarita protestatē *146. in l. non solum s. morte nu. 18. ff. de non oper. nunc. c. sollicitudinem de appellat. Mantua, de tacit. & ambig. lib. 1. tit. 5. nu. 20. Tiraquell. de retrat. in §. 1. gl. 7. nu. 71. Rimin. nu. conf. 804. nu. 24. & 25. Menoc. conf. 75. nu. 69.*

Nec vilo modo standū est exemplis, quæ ex aduerso dicuntur registrata in actis, cū fides productōrū nō fuerit a Rota approbata, sicq; ageretur de illa semper firmanda; Vnde liquet non applicari dispositionem *l. fin. C. de fide. Instr. in contrarium allegata*; Nam loquitur de scriptura temel approbata per iudicem, quia producens illi fidem imposuerat, ut *Institum. inquit in princ. ibi. Eiq. fidem imposuerit, ac Rursus ibi. An Infficiat fides iam approbata &c. & notant Bart. in princ. vtriusque lectura, Bald. in Sum. ac nu. 8. vers. Quarto Salicet. nu. 1. ac ceteri scribentes, sed potius vrget argumentum glos. in c. vi. veterum verb. Greci vers. Et est hic, distict. 9. ex eod. lex. quod Salicet. vbi aliquod in dubium reuocatur semper exhibendum sit illud, à quo originem ducit, non autem eius exemplum quantumuis esset authenticum, quo etiā argumento vsa fuit Rota coram Card. Canaler. decis. 139. nu. 3.*

Nec defectus recognitionis, & inspectionis tollitur ex ass. Instrumenti antiquitate, quæ non probatur ex sola data, præsertim quādo, ut in hoc casu veritas scripturæ, vel probabilibus rationibus, vel ex facie ipsius scripturæ, vel aliudè impugnatur *Pus. dec. 186. nu. 2. lib. 3. Gregor. XV. decis. 393. nu. 2. ibiq. Adden. nu. 5. Canaler. dec. 518. nu. 2. Buratto. dec. 290. num. 8. vbi Adden. litt. C. & in recent. decis. 681. num. 1. vers. Et licet sola data par. 3. & decis. 687. nu. 10. part. 5. & 207. num. 2. part. 7. diuers. Pasen. Appell. mia 10. Nonembris 1635. coram bo. m. Merlino, & in Romana fideicom. de Strozzi 17. Februarij 1645. vers. Primo huiusmodi &c. coram R. P. D. meo Cerro, & antiquitas scripturæ non supplet vitia visibilia, & dum eadem caret substantialibus, & frustra queritur de recognitione scripturæ, dum dubitatur de substantia, & veritate illius, de qua ramen debet constare aliterquam per temporis diuturnitatem *Bald. in l. siquidem col. fin. C. de except. Gratian. discept. forens. cap. 447. nu. 37. & cap. 474. num. 18. Dec. conf. 607. nu. 17. Rimin. iun. conf. 52. nu. 19. Rot. dec. 393. per tot. & ibi Adden. nu. 5. eoram Papa Greg. XV. & decis. 187. nu. 10. part. 5. diuers. d. Rom. fideicom. de Strozzi §. 2. antiquitatem.**

Secundo Domini censuerunt d. Instrumentum non esse in forma probanti, quia nullibi apparet de notariatu Io. Francisci Rocchi de Bracciano, & Ricci de Pilsia; Ad effectū enim ut instrumentum dicatur in forma probanti, debet cōstare de notariatu Notarij rogati, eiusq. manus est etiam recognoscenda *DD. in c. 1. vbi Felin. nu. 18. de fide. Instr. Speculat. in tit. de adit. instrum. §. restat. vers. Et scias, & vers. Vnde autem notandum Aucar. conf. 213. nu. 2. & 3. Soccin sen. conf. 23. num. 1. & seq. vol. 1. Aym. conf. 72. nu. 1. Alex. conf. 198. nu. 1. lib. 7. Rimin. iun. conf. 446. num. 2. lib. 1. Ossech. decis. 117. num. 3. & 5. & decis. 113. nu. 1. par. 6. diuers. Eoque magis Instrumentum firmari potest non esse in forma probanti, quia cū inspecto tenore descripto in eius corpore legitur de eo fuisse rogatos coniunctim dd. duos Notarios, ut patet ex principio. Ibi Ioannes Iordanus de Vrfinis in præsentia poltrorum Notariorum, & paulo post Nobis tamē Notarijs supulātibz, & in fine, ibi. Pro quibus omnibus, & singulis Idem Ioannes Iordanus nobis eisdem Notarijs infrascriptis vnum, vel plura, &c. & clarius in ass. subscriptione, et quia Ego Frāsciscus Riccius de Pilsia de prædictis omnibus rogatus fui vna cū Francisco Roccho de Bracciano *Sum. Sereniss. Ducis n. 16.* Vtique necessario requirebatur quod ambo illud subscripsisset, tam in eorum protocolis, quam in publicatione *§. in huius Auth. de instr. can. l. si bareti ff. de condit. Instru.**

h. ea tamen ad lectio ff. de legat. 3. l. Si is qui ducenta s. vtrum, vbi Barr. ff. de reb. dub. Alex. in l. quadam §. nihil col. 2. in fin. de eden. Butr. in c. Inter delictos de fid. instrum. num. 27. Bald. in l. si quis §. cogentur in 5. notabil. de eden. & cons. 392. vol. 1. Ioan. de Anan. cons. 3. num. 7. vers. Circa quartum Rimin. Imo, cons. 600. num. 104. Corz. cons. 243. num. 1. lib. 3. Alex. cons. 124. num. 4. lib. 7. Gabr. cons. 39. nu. 2. lib. 1. Guidopapa decif. 122. num. 1. vers. In contrarium, Boer. decif. 21. num. 1. & 2. & decif. 19. num. 1. coram Durano

In prætenso autem Instrumento apparet sola subscriptio Riccij, & altera Rocchi dignosci non potest ex verbis ultimi folij carentis sensu perfecto d. Sum. D. Ducis Parmæ nu. 8. Et hoc maxime procedit in præfenti casu in quo d. Instrumentum fuit rogatum Bracciani, qui locus in Urbis districtu finis reperitur, & in eius statuto antiquo lib. 1. cap. 191. & in nouo cap. 34. eodem lib. 1. cauetur, quod quando Instrumentum fuit rogatum a duobus Notariis, illud ab utroque debet subscribi. Iacob. de Betus, in §. in Auth. de Instrum. caus. & fid. Salicet. in l. Instrum. an. nu. 7. vers. Si autem sit, cum alio de testib. Dec. in c. Quoniam contra num. 102. de probat. Bologna. in addit. ad cons. Ioan. de Anan. 49. in fin. vers. ibi etiam parit. Marefcott. var. resolut. c. 29. in princ. nu. 45. vers. Sed istis non obstat. & cap. 106. in princ. nu. 13. & seqq. lib. 2. Penzon. ad statum Urbis, 34. nu. 21. lib. 1. Alex. cons. 124. nu. 4. vers. Sed ita est vol. 2. Gabr. cons. 39. num. 2. vers. Ita cum duo, per tot. vol. 1. Guidopap. d. decif. 122. nu. 1. vers. In contrarium. Put. decif. 5. in princ. vers. Quandoq. duo Notarii lib. 1. in correct. Rom. fideicom. de Vrsinis 14. Ianuarij 1584. coram Orano, & 11. Ianuarij, ac 25. Martij 1585. quæ duæ posteriores habentur post Pic. ad Stat. Urb. in ord. 26. & 27. Rot. in Rom. nullitatis donationis 3. Iulij 1628. coram Reuendiss. D. meo Decano, & in eadem 19. Ianuarij 1637. coram R. P. D. meo Royas 3. Atque ita cum non fuerit seruata forma à Radice præscripta, d. Instrumentum nullius roboris esse potest, c. cum dilecta ante fin. & ibi Felin. num. 6. vers. gesta contra formam de rescrit. Bald. in l. 60. num. 11. C. Quomodo. & Ind. & in l. fin. §. si verò ff. de iur. delib. Marefcott. var. lib. 2. cap. 39. nu. 4. vers. Sed istis, & infra per tot. Sord. decif. 144. nu. 17. Ariminen. dotis 11. Maij 1620. coram b. meo Cocino.

Adminicula verò pōderata in d. decisione 16. Iulij 1641. corā R. P. D. meo Peutingerio in qua fuit responsum esse detrahendum tempus litis non applicantur, dum hic non agitur de simplici recognitione Instrumenti incidēter produci, sed de principali fundamēto, & de illius subtilitatē; Quo casu minime debet detrahi tempus litis, vt distinguit, & firmat d. decifio 822. in qua conciliantur DD. in hac materia discordes sub nu. 1. vers. Domini fuerunt huius sententia, & nu. 2. vers. Alio vero. Et sic d. Instrumentum non potest dici antiquum, quia ab anno 1504. quo illud prætenditur conclusū vltiq. ad annū 1538. quo fuit mota lis effluuntur dimittantur anni 34. qui nullo modo operantur, vt scriptura non egeat formali recognitione, cū ad hunc effectum requiratur lapsus centum annorum Cranes. de antiq. temp. in princ. nu. 1. Menoch. de Arbitr. cas. 3. nu. 6. & 7. Garz. de benef. p. 2. c. 2. nu. 263. Gutierrez. cons. 1. nu. 5. Socin. sen. cons. 187. nu. 10. Alex. cons. 107. nu. pariter 16. lib. 1. Rot. dec. 681. nu. 2. in princ. par. 3. ver. adden. coram Papa Greg. X. d. dec. 389. lit. B. ibi Antiquum, vt dicatur & c. dec. 389. num. 7. coram eod. Put. dec. 146. in princ. lib. 1. Farfen. Territorij 19. Martij 1607. coram b. meo Penio; Et licet admittantur adminicula, dum agitur de instrumentō saltem 66. vel 70. aut 80. annorum Capua. d. dec. 5. nu. 3. & 4. lib. 3. Seraph. dec. 1481. nu. 2. ibi partim 66. dec. 683. nu. 1. Ibi quod cum agatur de recognoscendis instrumentis & c. par. 3. lib. 3. diuers. 693. nu. 7. in fin. Ibi Tamen vbi agitur & c. par. 2. dec. 184. nu. 6. p. 8. vltim. f.

Tamen nec tali casu suffragarentur adminicula pōderata in decif. R. P. D. mei Peutingeri, quia præter supradictos defectus probationis alicuius antiquitatis ob non inspectam faciem Instrumenti, & dubitationis illius substantiæ adminicula in sua specie perfecta non sunt, nec probata esse debent Rot. in d. Rom. præfensi fideicom. de Strozzio §. Sed vltimus coram R. P. D. meo Cewo. Illud enim desumptum ex nobilitate DD. de Vrsinis videtur ex eade nobilitate Apphō sine qua in contractibus datis in Sum. Sereniss. Duch. nu. 13. S. e. g. est. vbi Dominam

Quia cum D. Dux Parmæ sit reus, & possessor, ad tuendam suam possessionem huiusmodi ius bene potuit allegare *Cast.* in l. fin. num. 12. *vers.* intellige C. de adit. *Diu. Adr. sol.* Alex. *ibid.* nu. 23. circa finem *Surd.* conf. 415. num. 16. *Gratian.* discept. forens. cap. 155. nu. 14. & 26. *vers.* Cessante igitur *Theaur. dec.* 4. nu. 1. *Rot. decif.* 97. num. 3. coram *Duran.* & 415. num. 4. coram *Papa Greg. XV.* Rom. *Saluani* 12. Febr. 1619. coram *bo. mem. Cardin. Virili.* & in alia simili 4. *Iulij* 1640. coram *Reuerendiss. D. meo Decano.*

Tertia etiam elicitur nullitas d. Instrumenti assignationis, quæ cum legatur facta d. Alphonfinæ absenti, ut apparet ex tenore eiusdem instrumenti, ibi *Dedit, cessit, & c.* ipsis creditoribus, & cuilibet ipsorum respectu, ut infra absentibus tamen presentibus &c. non substantur, cum interuenerit illius consensus, vel alterius pro ea recipientis, l. absenti, & ibi *Bart.* ff. de donat. l. consensu ff. de *Adion.* & obligat. cap. si tibi absenti de probat. in 6. *Tiraquel.* in l. si unquam *vers.* libertis nu. 80. C. de reuoc. donat. *Alex.* conf. 168. num. 14. lib. 5. *Rimin. iun.* conf. 556. nu. 93. *Bald.* conf. 349. num. 3. lib. 1. & conf. 176. post med. *vers.* Item quia lib. 2. *Boer. decif.* 353. num. 3.

Nec aliqua ratificatio d. Alphonfinæ potest desumi ex verbis imperfectis, quæ leguntur in d. folio non integro d. Instrumenti, ibi *Alphonfina*, quia nihil certi continent, cum deducantur ex d. folio in parte substantiali deficiente *Bart.* in l. 1. §. si Rosa nu. 3. & *ibid.* gloss. in verb. *Muneribus* in fin. ff. de bon. poss. secund. *Tabul.* l. 1. ff. de fid. instr. *Imol.* in l. 1. num. 7. circa med. *vers.* unde secus, ff. de his qua de lent. in testam. *Suarez* post *reus indic.* *Anton. Gomez* in l. 45. *Tauri* nu. 145. Regulariter enim ratificatio non potest elici ex actu æquiuoco, cum ratificatio requirat perfectam scientiam actus, qui ratificationem postulat l. decem ff. locat. l. cum duo ff. de in diem addit. l. Quidam reiegitur, ubi *Cast.* & *Socum.* ff. de verb. dub. *Gratian.* discept. forens. cap. 768. num. 11. *Surd.* conf. 328. num. 28. in princ. *Menoch.* conf. 103. num. 37. *Aym.* conf. 204. num. 14. *Rum.* conf. 91. num. 9. & 10. vol. 1. *Bursar.* conf. 118. num. 819.

Nec ad effectum ut sit in locis executioni d. Instrumenti ultimum loco tacta pro parte D. Ducis Bracciani.

Quia locus esse non potest executioni d. sententiæ præsertim vigore huiusmodi constitutionis, nisi illa iustificata remaneat ex eisdem actis, non autem ex iuribus postea exhibitis, quale est transumptum post d. sententiam exhibitum *Monac.* in c. *Venerabili* sub num. 2. de sentent. excommunic. *Corn.* conf. 10. nu. 2. *prop.* fin. *vers.* Non autem lib. 4. *Card. Seraph.* decif. 279. nu. 5. *vers.* Nam si ad officium, & decif. 377. num. 10. *vers.* Quibus stantibus *Burat.* decif. 630. nu. 2. *Coccin.* decif. 73. num. pariter 2. & decif. 89. eod. num. 2. post *Mangil.* de subbas. & ita resolutum in causa Cinitatis Castellii *spolij* 23. Ianuarij 1593. coram *bo. mem. Orano* in *rec. dec.* 28. par. 1. & in Bononiens. *fideicom.* de Ruben 23. Maij 1644. §. Nec releuant cessiones coram R. P. D. meo *Corrado.* Quæ conclusio eo magis procedit in præfenti casu, dum huiusmodi transumptum desumptum fuit ex d. Archivio Florentino die 8. Aprilis 1583. lite pendente, & sine citatione partis, sicut tunc fuit leuatum alterum præfens ratificationis DD. de Medices, de cuius validitate quia DD. de illo tempore valde dubitarunt, ideo ordinarunt ut produceretur illius originale quatenus posset, sin minus daretur cõpulsorialis cum clausulis opportunis d. Sum. Ducis Parmæ nu. 9. Et per consequens si istud etiam tunc temporis fuisset exhibitum, utiq; pariter item mandassent quod ipsum originale exhiberetur stantibus manifestis erroribus, atq; alijs defectibus per Notarium commissis in Instrumento transumpto, & exhibitio de d. anno 1583. l. *Iubemus.* & ibi *glos.* in verb. *Suspectus* C. de probat. & l. fin. *Iuncta* gl. in verb. *Scriptura* C. ad l. *Cornel.* de falsis. *Nat.* conf. 633. v. 12. & 17. *Ruin.* conf. 35. nu. 10. *com. 4. Rimin. iun.* conf. 554. num. 13. *Parif.* conf. 57. nu. 36. p. 4. *Surd.* conf. 173. nu. 21. *Osse.* decif. 117. nu. 11. Et esset valde inconueniens quod magis esset credendum transumpto quam originali, *Felin.* in c. cum P. *Tabellio* in fin. de fid. instr. *Honded.* conf. 66. num. 101. ibi *consumptum* lib. 1. *Roland.* conf. 32. num. 26. lib. 2. & conf. 16. nu. 11. lib. 3. *Menoch.* de adipsi, *remed.* 4. nu. 702. Ideoq; dum primum transum-

ptum

prum tanquam suspectum non fuit approbatum, eo minus debet secundum appro-
bati, cum vtrunq; habeat originem à radice infecta, Bald. in l. lex testamento 29. in fin.
C. de facie, Rip. in l. 1. §. si quis ita col. penult. ff. de verb. oblig. Mascard. de probat. conclus.
14. num. 1. Gratian. discept. forens. cap. 282. num. 35. Bald. cons. 125. Tres fuerunt con-
tractus lib. 1. & cōf. 263. vol. 1. Rim. l. un. cons. 83. num. 3. & 4. Honded. d. cons. 66. col. 1. 101.
ibi, Sed extraxim &c. quod eo magis videtur firmandum, dum euidenter apparet
de discrepantia istorum Instrumentorum: Primum enim productum de anno 1583. Je-
gitur subscriptum sub nomine Laurentij de Medices, & Alphonfinz; Secundum verò
sub nomine Ioannis Iordani Vrsini, & Scipionis Vrsini; Stante igitur tam graui di-
screpantia inter vtrunq; pariter vtrunq; retorquetur, Nec secundum potest suffragari
pro adminiculo, & coadiuuatione antecedentis producti, dum ad inuicem ista sibi
derogent fidem text. in c. Imputari extr. de fid. instr. l. Scriptura diuersa C. eod. tit. Alex.
cons. 175. num. 2. ibi, Nec etiam erit standum &c. & num. 4. vers. Et per ista lib. 7. Bald.
cons. 392. in primis videtur est num. 4. vers. ult. Queritur lib. 3.

Hincque cum ex supradictis appareat de iniustitia dictæ sententiæ, per consequens ces-
sat restitutio fructuum, ad quos Sereniss. D. Dux Parmæ fuit condemnatus, cum tam
ipse, quam sui antecessores bona fide, & iusto titulo dominij in ipsos translati illos
perceperint, quos propterea suos fecerunt l. ex diuerso §. fin. ff. de rei vendic. Paul. de
Castr. in l. si quis bonorum ff. de legat. 1. Peregrin. de fideicom. art. 49. num. 20. Ibi, Quia
Dominium sequuntur &c. Gratian. discept. forens. cap. 340. num. 8. & cap. 712. num. 11.
Menoch. cons. 300. num. 5. Cephal. cons. 626. num. 4. Surd. cons. 333. num. 24. Rot. decis. 310.
num. 26. part. 5. diuers. Rom. consignationis cedula 21. Febr. 1614. coram do. me. Pirouano.
Ad hunc effectum enim sufficit malam fidem abesse Bart. in l. sed & si lege §. scire de
petit. hered. & in l. fur §. si quis de vsucap. Alciat in l. bona fidei de verb. signific. Couarr.
var. resolut. lib. 1. cap. 3. num. 8. Becc. cons. 95. num. 1. Cephal. cons. 708. num. 85. Rot. decis.
320. num. 1. & 2. part. 2. 333. num. 1. Ibi, Quod absit &c. part. 3. 326. num. 3. ibi imo
sufficit, & 604. num. 1. ibi, Et quod non adsit part. 4. recent.

Et ita vtraque parte, &c.





PALA
L. 10